

bratova zadaća

boro kapetanović

GO POD NEBOM PUNIM NEIZVJESNOSTI

Sivo je nebo danas
Kiša će
Što posto

Kiša će
I smrt
Možda

A ja
Ni kišobrana
Ni duše
Uza se!

OPISIVAČ PTICA

Tek stasao u mladića: uobrazilh
Da bi se let ptica
Mogao opjevati —
Kakva zabluda gospodo pjesnici

Tone i tone papira
Ležale su ispisane
Što mastilom: što krvlju
Činilo se sjajno napredujem
I uspijeh neće izostati

Savršeno sam znao
Ko mi je bližnji moj
Stoga i jesam
Naročitu pažnju posvećivao
Usamljenim
I za život nesposobnim pticama

Svoje svirepe običaje
(opisivanje ptica i zvijezda povremeno)
Naglo sam zamijenio mišlju
Kako ću se smrću silno obogatiti

I dadoh se u potragu za njom:

Da ovuda nije prošla moja draga
Pitao sam srećne ljude
Da je vidjeli niste?

O niko
Niko vidio nije
Moju dragu!

DVA LOŠA PREDZNAKA

Zaglušujuće vijesti čitam:
Raste broj mladih književnika
U svijetu a i kod nas

Buduće majke već uspaničeno
Oblijeću oko bolnica:
Doktore — samo da ne bude pjesnik!

Te žene da li znaju
U svijetu da raste
I broj nerotkinja

U isto vrijeme dakle
Dva loša predznaka

O ne — ne strepim za sudbinu poezije
Mada o ovoj temi
Razmišljam s punim revolverom!

NEPOSTOJEĆI SE POSMATRA U OGLEDALU

U ulozu svakodnevne smrti
Budi me lizanjem nečujna muzika
Koju izazivam
Prvim jutarnjim ogledanjem

Moje smežurano lice u ogledalu
Zaželi da ga uljepšam

Trknem u obližnju šumu
Po glinu i ljubičice
Mirisima šumskim nakitim dušu
I pred ogledalo ponovo stajem:

O lijep li sam
Lijep li sam

Još samo da postojim!

BRATOVA ZADACA

Domaću zadaću
Koju sam napisao bratu
Učiteljica je ocijenila sa dva
I još dodala
Da je brat promašio temu

Tema je bila: OTPOR PREMA NASILJU
I to me tada
Strašno uvrijedilo

Danas vidim
Učiteljica je imala pravo:
— Suvviše sam bratske ljubavi
Uložio u glupost!

dalibor jetović

tačno vreme

čaba torok

ENGAGEMENT VOLONTAIRE

(Fragment iz mog dnevnika rada)

Početkom leta
već sam sasvim dobro napredovao
s građenjem najnovijeg odlomka
svog dela u nastavcima
Glupa Podstanarska Brbljanja
ali je nabo
usled prekoračenja mere
već na probnom poligonu
eksplodirao.
Nakon tri nedelje
u zaštitnoj odeći
snabdeven
Gajger-Milerovim brojačem
opet sam se uputio na poligon.
Prilikom dekontaminacije
svaki kvadrat prostora temeljito
sam ispitao,
ali od svoje pesme
(na izuzetnom odstojanju od epicentra)
jedino sam fusnotu broj 4
našao
sa sledećim tekstom:
»4) Vidi zakon neuništivosti materije:
Čaba Torok je neuništiv...«

Na osnovu krhotine
pristupio sam
rekonstrukciji oglada.

TAČNO VREME (III)

U dva u zoru završila se poslednja
projekcija samoborskog filmskog festivala,
i tek u hotelskoj sobi
prilikom svlačenja setih se
da sam zaboravio naručiti buđenje
kod portira, a telefon pak nemam.
A dobro bi bilo ustati u šest
da bih još pre prepodnevnog završne
svečanosti

na obali Gradne pogledao
u dnu razvalina tvrđave Bele IV
livnicu bakra i staklaru iz prošlog stoleća:
je li još u pogonu brušiona kristala
u zemlju dopola utonula
u čijem sam vlažnom sumraku
još kao osnovac prvi put
onjušio evropsku radničku klasu.
Pribegoh dakle svom starom
oprobanom načinu:
U nervni sistem programiram
obavezu utvrđenog časa buđenja
i moj biološki časovnik budi me
s astronomskom tačnošću.
Ovako umiren, zaspao sam, i
nekoliko sati posle, maglovite
slike mojih snova razbio je
odlučni unutarnji glas:
»A sad: earthquake! « U sledećem
času — onaj nikad ne čut
slavni tutanj — i pomeri se krevet,
rastvore se vrata i zanjše luster!
Pogledah na sat i ustanovih:
buđenje kasni osam minuta!
O zemljotresu čitavog dana
u hotelu nije bilo ni reči,
ni u festivalskom društvu,
te stoga u ponedeljak ujutro
uzbuđeno uzeh u ruke najnovije listove:
zagrebački Vjesnik i novosadski Magyar Szó
na primer doneli su
seizmološku vest na prvoj strani
(iz nje utvrdih da je epicentar
bio tačno ispod mene)
ali o mom predosećanju
štampa je duboko ćutala.

S mađarskog preveo P. Vukov